

paa Vejstrupanstalten, mindre fordærvede Piger skulde til „Skovly“ ved Holte, og de Piger, der endnu ikke vare komne ind under Fordærvelsen, skulde anbringes paa andre Børnehjem“. Og saa angriber det ærede Medlem i den Anledning Assessor Brun. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem, som jo studerer „Dannebrog“ saa flittigt, om han vil oplyse, i hvilket Nummer af „Dannebrog“ denne Artikel har staaet. Jeg har anmodet „Dannebrog“s Redaktion om at søge at finde denne Artikel, og det er blevet mig meddelt, at man havde set alle Nummere af Bladet igennem ligefra den 15de August til nu uden at kunne finde den. Det er derfor, antager jeg, af samme Tønde som de øvrige Upaalideligheder, det ærede Medlem er fremkommet med.

Se, jeg har nu dels i Lørdags og dels i Dag paavist og dokumenteret 15—16 Upaalideligheder, som det ærede Medlem i denne Sag har gjort sig skyldig i, og saa kommer det ærede Medlem og forlanger, at Mortensen maa man ikke tro, men alene det ærede Medlem skal man tro. Jeg tror, at de allerfleste ville stille sig paa den Maade, at de ville sige til det ærede Medlem: Se først at gribe Forstander Mortensen i 15—16. Upaalideligheder, saa kunne vi begynde at tale om, hvem af dem vi helst skulle tro.

Som sagt, det, som er den ene Følge af hele denne Sag, er det, at det har vist sig, at man i hele denne Sag slet ikke har kunnet lide paa det ærede Medlem, og at han er gaaet meget overfladisk og letsindigt til Værks. Men desværre har der jo ogsaa været andre Følger af Sagen. Det første kunde vi jo til Nød bære, men desværre har der ogsaa været andre Følger, som det ikke er saa let at raade Bod paa. Jeg skal for det første nævne den Lidelse, det har været for de angrebne, særlig for Fru Bransholm i dette Tilfælde og for andre i de andre Tilfælde, som det ærede Medlem enten har begyndt paa eller har truet med at ville begynde paa. Jeg har, som sagt, udtalt, at jeg mente, at Fru Bransholm havde Krav paa Oprejsning.

Men naar det ærede Medlem saa klager over en Artikel i Bladet „Dannebrog“ for den 16. December og siger, at den Artikel har jeg skrevet, saa er det ærede Medlem fuldstændig paa Vildspor; han lever i den blandt Socialdemokraterne saa almindelige Forestilling, at jeg sidder i mit Ansigts Sved og skriver alle de fortræffelige Artikler, som staa i „Dannebrog“. Jeg vilde ønske, at jeg kunde

det, der er mange af dem, der ere særdeles ypperlige. Men den paagældende Artikel har jeg, som sagt, slet ikke skrevet. Det, jeg paa Forespørgsel har meddelt til en Medarbejder ved „Dannebrog“, er de to tørre Fakta, at Fru Bransholm ikke vilde blive sat under Tiltale, og at det under Forhørene var opdaget, at tre unge Piger havde gjort sig skyldige i Mened i Aarhus, og at det endnu ikke var givet, hvorledes man vilde stille sig lige over for dem. Det øvrige er Ræsonnementer, som staa for andres Regning, men som jeg for øvrigt — efter den Oplæsning, det ærede Medlem foretog — synes, vare ganske rigtige. Men blandt de Lidelser, som det har været for de angrebne, vil jeg altsaa nævne det, at det er lykkedes det ærede Medlem at nedbryde Fru Bransholms Helbredstilstand, saaledes at hun syg og svag har maattet trække sig tilbage fra sin Gerning. Og jeg kunde tilføje, at det ogsaa er lykkedes det ærede Medlem at nedbryde Forstander Frydensbergs Helbredstilstand. Ifølge Oplysninger, jeg har, har dennes Læge udtalt, at en kronisk Hjertelidelse, han har, har ved al den Spænding, det ærede Medlem har forvoldt ved sin Agitation, forværret sig saaledes, at han nu er betænkelig syg. Det ærede Medlem mente, at den bedste Oprejsning for Fru Bransholm var, at jeg og Overretsassessor Brun og Bestyrelsen for „Hebron“ gik vor Vej. Jeg kan ikke rigtig fatte, hvorledes Fru Bransholm skulde kunne faa Oprejsning derigennem; derimod kunde hun faa Oprejsning og en betydelig Oprejsning, hvis det ærede Medlem gik sin Vej, men det tror jeg ikke, han gør.

Som en anden Følge skal jeg nævne den Opløsningstilstand, som er kommen omkring paa Anstalterne og Børnehjemmene. Alle Steder klage Forstanderne paa Anstalterne og Børnehjemmene over, at det ikke er muligt at holde ordentlig Disciplin blandt Børnene længere, fordi alt, hvad de gennem Læsning af Bladene og gennem Omtalen af disse Forhold have erfaret om det ærede Medlems Felttog, har gjort dem fuldstændig ustyrlige, saaledes at der er den største Vanskelighed ved at overholde Disciplinen. Dernæst skal jeg anføre, at der ved det ærede Medlems Virksomhed er opstaaet store Vanskeligheder ved at faa en god Tilgang til Forstander- og Lærerposterne paa Anstalterne. Jeg skal som Eksempel nævne, at da Stillingen som Bestyrerinde af Statsanstalten ved Vejstrup var opslaaet ledig, var der slet ingen kvalificeret Person, der